

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Praeposito De Serand. & universis Ecclesiarum Praelatis in Vtlandia
constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

exactam diligentiam adhibemus. Cùm enim Ecclesiæ suæ promiserit Dominus, dicens, *Pro patribus tuis nati sunt tibi filij, constitues eos principes super omnem terram*, illi bene videntur patribus successisse, atque utiliter impositum gere principatum, qui non potestate latentur, sed ad salutem eorum qui gubernandi sunt, cum timore ac tremore creditæ potestatis auctoritatem exercēt, studentes semper antecessoribus suis in bonis actibus conformari, & quæ laudabiliter ab eis facta sunt, & servare in semetipsis, & aliis nihilominus servanda monstrare. Hac itaque nos suscepti officij consideratione inducti, & felicitatis memoriæ Adriani Papæ antecessoris nostri vestigiis inhærentes, quod ipse de confirmatione regni Suetiæ cum fratrum suorum consilio & voluntate constituit, nos etiam firmum & illibatam perpetuis temporibus decernimus permanere. Constituit enim quod Lundenis Archiepiscopus, qui pro tempore fuerit, super regnum illud primatum semper obtineat, & ordine quo subsequitur, debeat ei præesse: qui tanto frequentius & utilius illi terræ, quæ ad salutem fidelium pertinent, ministrabit, quanto necessitatem eorum atque defectum è vicino plenius poterit intueri. Pallium enim antecessori tuo tribuit, ut Archiepiscopum in regno Suetiæ quàm citius opportunitas occurreret ordinaret, & Pallium nostra ei vice conferret, eo quidem ordine observato, ut videlicet is qui per Lunden. Archiepiscopum Metropolitanus ibi fuerit institutus, gratiam consecrationis per manum Archiepiscopi Lunden. adeptus, ipsi & Lunden. Ecclesiæ, salva fidelitate Romanæ Ecclesiæ, fidelitatem & obedientiam juramento promittat. Pallium sanè taliter consequetur. Nuncius Lunden. Ecclesiæ siquidem cum nuncio illius Ecclesiæ pro impetrando Pallio ad Ecclesiam Romanam accedat, & cùm illud à Romano Pontifice impetraverit, ad Lunden. Ecclesiam reportabunt. Lunden. autem Archiepiscopus illud accipiens, Archiepiscopo Suetiæ tribuet, & fidelitatem & obedientiam Rom. Ecclesiæ iurejurando promittet. Metropolitanò verò ibi ad honorem Dei & decorem domus suæ salutemque fidelium constituto Lundenis Archiepiscopus & dignitate primatus in perpetuum præsidebit,

& ipse ei reverentiam & obedientiam tanquam suo primati humiliter exhibere curabit. Quod utique in bonæ memoriæ Stephano quondam Vpsalensi, qui à prædecessore tuo piæ recordationis Eschillo Archiepiscopo tempore felicitatis memoriæ Alexandri Papæ, eo præsentate, Senonis ratione jamdictæ institutionis gratiam consecrationis accepit, & sub antecessoribus nostris bonæ memoriæ Lucio & Clemente secundum præscriptum ordinem in Io. & Petro supra dictæ Ecclesiæ Episcopis, quos tua fraternitas in Archiepiscopos consecravit, & Pallium vice ipsorum antecessorum nostrorum contulit, dignoscitur adimpletum. Quoniam igitur hoc, sicut à prænominato Adriano antecessore nostro statutum est, ita sub te & antecessore tuo effectum accepit, nos memorati Adriani & felicitatis recordationis Alexandri, Lucij, Urbani, Clementis, & Celestini prædecessorum nostrorum Rom. Pontificum vestigiis in tam laudabili opere inhærentes, nostro & fratrum nostrorum favore prosequimur, & firmum & illibatam perpetuis temporibus decernimus permanere. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ confirmationis &c. Salva apostolicæ sedis auctoritate. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, IX. Kalend. Decembris, Indictione II. Incarnationis Dominicæ anno MCXCVIII. Pontificatus verò Domini Innocentij Papæ tertij anno primo.

*PRÆPOSITO DE SERAND.
& universis Ecclesiarum Prelatis in
Vtlandia constitutis.*

NOstris fuit auribus intimatum, quod cùm propter inundationem aquarum in terra vestra impedimentis fossatorum obstantibus sit accessus difficilis & regressus, ab eo tempore quo ibidem fuit fidei novella plantatio est statutum, & usque ad hæc tempora observatum, ut Præpositus, qui ibidem, quantum licet, vices gerit Episcopi, temporibus illis quibus facilius patet ingressus, apud unamquamque Ecclesiam propter magnitudinem parrochiæ & universitatem delinquentium quatuor diebus, si voluerit, maneat, synodum ibi celebraturus indictam. Vbi si quis accusatus fuerit, & reatum suum confessus in publico,

*Epist. 420.
De gravibus
quibusdam ab-
usibus maturè
corrigen-
dis.*

condigna ei poenitentia injungitur pro excessu, poena pecuniaria pro eo de quo fuit sponte confessus postmodum puniendō. Si verò crimen inficiatur objectum, cum duodecim parochianis suis denominatis innocentiam suam præstito juramento purgabit. Si qui verò in purgatione defecerint, vel ad synodum venire contempserint, ad proximam Ecclesiam secundæ synodi vocantur pro contumacia corrigendi: qui si fortè non venerint, vel incorrigibiles ibi apparuerint, ad tertiam Ecclesiam tertie synodi legitime citabuntur: & si incorrigibiles adhuc extiterint, pro contumacia sua anathematis sententia ferientur. Nunc autem populi ejusdem terræ volentes sua colla subtrahere synodalibus institutis, cum majoribus, qui præficiuntur aliis jure fori, consilio inito, eis non modicam quantitatem pecuniæ promiserunt, ut eorum auxilio & favore suffulti, si fuerint in synodo accusati quòd excommunicatis communicare presumpserint, non reneantur super hoc respondere, & quantumcunque legitime quis ad synodum sit citatus, si venire noluerit, propter contumaciam non possit vinculo excommunicationis astringi. Illud etiam valde reprehensibile de novo inter alias consuetudines perniciosas obrepisse dolemus, quòd quantumcunque quis deliquisse noscatur, non nisi ad satisfactionem unius marcæ solvendæ compelli possit, licet quandoque damna Ecclesiis vel aliis locis religiosis illata, longè majoris æstimationis existere videantur. Est etiam aliud quod Deo videtur & sacris canonibus inimicum, videlicet quia nituntur introducere violenter, ut quicumque de equestri ordine aliquam se in quinta vel sexta consanguinitatis linea contingentem duxerit in uxorem, Episcopo vel Præposito gerenti vices Episcopi marcham argenti persolvat, & sic eam, quoad vixerit, sibi invito Episcopo etiam valeat retinere. Si verò pedeltrium fuerit consortio deputatus, dimidiam marcham argenti persolvat Episcopo, & sic consanguineam suam quoad vixerit non dimittet. Vestra igitur universitati per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus id quod à prima fidei plantatione super synodis celebrandis & corrigendis excessibus noscitur rationabiliter introductum, & laudabiliter hactenus observatum, fa-

ciatis inviolabiliter observari, quoslibet temerè resistentes per distractionem ecclesiast. app. postposita compescētes. Perniciosam verò consuetudinem de satisfactione unius marcæ, quantumcunque videatur excessus, & de matrimoniis, quæ licet minùs legitime contracta inter consanguineos dato pretio stare consueverant Episcopo renitente, facientes penitus aboleri, si quos ita conjunctos esse noveritis, aut tueri volentes sub hujus prætextu consuetudinis matrimonia contrahenda, vel quæ taliter sunt contracta, nisi tantam præsumptionem secundum canonicas institutiones ad monitionem vestram digna satisfactione correxerint, sublato appellationis obstaculo, excommunicatione notetis, & tanquam excommunicatos usque ad satisfactionem condignam auctoritate apostolica nuntietis ab omnibus arctius evitandos. Nullis literis obstantibus veritate tacita &c. Datum Laterani Idibus Novembris.

*ABSALONI LUNDENSI
Archiepiscopo.*

Nostris fuit auribus intimatum &c. *Epist. 421.*
ut supra ferè in eundem modam usque ad verbum arctius evitandos. Quocirca fraternitati tuæ per apost. scripta mandamus quatenus si dicti Præpositus & Prælatus mandatum nostrum noluerint vel contempserint adimplere, tu eos ad hoc monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellas. Nullis literis &c. ut supra.

*A. ARCHIEPISCOPO
& Capitulo Lundensi.*

EX literis quas tu nobis, frater Archiepiscope, destinasti intelleximus manifestè quòd regnum Daciæ, quantum ad ea quæ jus fori contingunt, consuetudinibus suis & institutionibus Regum suorum omnino regatur. vnde nullum usum testamentorum illius provincie habere contingit, qui alibi in ultimis decedentium voluntatibus secundum legalem observantiam custoditur. Si verò aliquis possessiones aliquas claustris vel aliis religiosis locis in bona vultudine vel voluntate ultima constitutus vult pro suorum remedio peccatorum conferre, hanc Ecclesiæ conferendi formam esse proponis, quòd in hujusmodi donationibus modicum terræ consuevit

*Epist. 422.
De modo res
Ecclesiæ dona-
di in Dacia.
Cap. Ex literis
De consuetud.*

*Vide Florentem
in Decretalis
pag. 98.*